

Az aktfotószobrász

Bécs, hétfő reggel, fél kilenc, egy kőhajításnyira a Mariahilfer Strassétól. Itt, az egyik mellékutca 1900 körül épült szecessziós házának legfelső emeletén fogad a műtermében a mester.

Ki is egyáltalán *Andreas H. Bitesnich*? Egy varázsló, aki fényel és árnyékkal a valóságot újja formálja. Egy szobrász, aki fotómodellekkel és ismeretlenekkel – akik a stúdiójába jönnek – csodálatos „fotódomborműveket” alkot. Bitesnich csendes és önféjű születése óta. A fotózás a nap 24 órájában fogva tartja. Élete nem alakult előre tervezett szabályok szerint. Ha így lett volna, akkor még mindig a porszívók előnyeit és hátrányait mondaná a vevőinek. „Bécsi munkásműből származom, anyám varrónő volt, a mostohaapám ivott. Nem volt vicces a gyermekkorom” – mondja, minden emóció nélkül. Miután behívták katonának igazolványképeket készített a katonaiigazolványokba. A pápát is fotózhatta a klostenburgi katonai re-

pülőtéren, de igazán csak akkor lelkesedett fel, amikor megismerkedett Milánóban egy fotóssal, aki divatfotó-asszisztensként dolgozott és megmutatta portfólióját, azokkal a csodálatos fekete-fehér képekkel. Akkor tudta meg, mit szeretne igazán csinálni. A következő napon vett egy Nikon F3-ast, és mindent lefényképezett, ami a szeme elé került. Fogalma sem volt a képek kompozíciójáról, a gyűjtőtevélységről, a megvilágításról és a nagyításról. Mindent addig próbált, amíg elégedett nem volt.

A döntés, hogy a hétköznapi foglalkozását feladja, 1989-re nyúl vissza, amikor lehetőséget kapott a

Mikor a világot járja, új dolgot fedez fel: az egyszerű embereket, érdekes tájakat.

Stül-live stúdióban asszisztensként dolgozni. Egyik pillanatról a másikra hagyja ott biztos állását és mond az elektromos gépeknek végleges adieu-t. „Hogy mennyire szabadnak éreztem magam, azt ki sem tudom mondani.” Ettől a pillanattól kezdve porosz hozzáállással, kreatív önféjűséggel és pragmatizmussal építi fel művészi karrierjét. Spórol, ahol csak tud, éjszakai vonatokkal jár Münchenbe, Párizsba, Milánóba, hogy ne költsön hotelekre. A sok munka meghozza gyümölcsét:

1998-ban megjelenik első fotóalbuma *Nudes* címmel. Ugyanabban az évben megkapja a Kodak Book Awardot 2000-ben már a MAX magazin hívja Olaszországba. Al-

kot a Playboynak, a Style Monte-Carlónak, az Amicának, a Sternnek, a világ legismertebb magazinjainak. Mikor a világot járja, új dolgot fedez fel: az egyszerű embereket, érdekes tájakat – Kambodzsában, Afrikában vagy akár Kubában. Ezeknek az utazásoknak a fotóiból készült el a *Travel* fotóalbum.

Bitesnich itt ül velem szemben farmerban és egy pulóverben, lezserül, hihetetlen önbizalmat sugározva, mint aki pontosan tudja, mit akar. Amit nem lehet látni, csak én érzem: Bitesnich ég, belülről. Az a típus, aki a legszívesebben a gyertyát mindkét oldaláról meggyújtáná. Egy örült, aki vadászva a tökéletességet, a tökéletes formát, az egyensúlyt, a fényt és az árnyék tökéletes játékát, az emberi test szépségének varázását.

VARGA LÁSZLÓ, BÉCS

ANDREAS H. BITESNICH MUNKÁSSÁGÁRÓL A KUNSTHAUS WIENBEN LÁTHATÓ KIÁLLÍTÁS MÁJUS 9-IG NAPONTA 10-TŐL 19 ÓRÁIG. 110 FOTÓ LÁTHATÓ AZ EDDIG MEGJELENT KÖNYVEIBŐL, AZ EDDIG MEGJELENT NUDES, TRAVEL, WOMAN ÉS ON FORM ALBUMOKBÓL.

Bitesnich egy szobrász a fotóművészek között, aki szobrokat teremt kétdimenziós formában, papírra. A szoborszerű fényképei nem mások, mint a szépség idealizált formában. Nem más, mint tisztelet a modellekkel szemben: „Mert nekem minden ember, aki modell áll, egy különleges ember.”

MEZÍTÉLEN TESTEK

Aki a fotót nézi, arra következtethet, hogy a művész kizárólag csak a férfi- és női modellek érdeklik. „Ez nem igaz” – mondja nyomatékosan. „Engem csak az egyensúly, a test kidolgozottsága és a súlymegosztás érdekel.” A döntés elsősorban a modellek kezében van. Hiszen ők engedik magukat fotózni. Tökéletes teste szinte senkinek sincsen. Aki ledobja ruháit, az mindig elárulja magát. Mindig egy nagyon különleges munka valakit vagy valakiket meztelenül fotózni. A stúdióban mindig nagyon intim atmoszférára van szüksége, hogy dolgozni tudjon. Bitesnich fotóiban szinte állandóan fellelhető a hideg, távolságtartó erotika. Mindezeket láthatjuk a *Nudes*, illetve *Woman* című könyveiben is. Most, 40 évesen, elmondhatjuk, hogy mint autodedikta egy fantasztikus karriert futott be. Egy más után kapja a megbízásait, mint mondja, azért, mert a megbízóknak tetszik, amit csinál, a stílusa, még véletlenül se kell kompromisszumot kötnie. Nála mindig egy dologról szól a történet, teljesen mindegy, hogy miről van szó: hirdetésről, divatról, tájképről, arcképről, emberekről. Teljesen mindegy, hogy fekete-fehér vagy színes anyagon dolgozik. Ne ki a fotózás egy univerzum és ön maga csupán a lehetőségek felfedezője.